

העם

בעלי הרצון הטוב

מאות מיליונים ברחבי העולם אינם יודעים מה זה ישראל. אבל גם אלה יודעים ברובם את השם נצרת - נצרת סמל ה' שלום והאחווה.

בימים האחרונים של תשכ"ב היתה נצרת רחוקה מאד מן השלום ומן האחווה. היא הפכה לסמל של משהו אחר - להתגלמות כל הבעיות שהסעירו השנה את המדינה, ושיסעירו אותה גם בשנה הבאה.

חומר נפץ. בנצרת הוקמה עיר "בט חזית" - נצרת-עילית, הכפרה גם רש"מית למשרד-הבטחון, מאחה שהוקמה כולה במיסגרת המסע ל"יהוד הגליל". הסיסמה עצמה היא לאומנית-גזענית מוב-הקת, והיא מזכירה סיסמות דומות מאיר"ה פה המורחית והמרכזית, כגון "האריזציה" בגרמניה; ואכן: בנצרת קמו שתי ערים לאומניות יריבות, ללא מוסדות משותפים, ונוצר הרקע הפוטנציאלי להתפוצצות.

לבעייה הלאומית נוספה הבעייה הכלכלית. בשום מקום לא נחלה מדיניות הפיתוח של הממשלה כישלון כה חרוץ כמו בעיר זו. המיפעלים המלאכותיים, בהם הושקעו מיליונים מכספי המדינה ללא כל חשבון של כדאיות כלכלית, התקפלו תחתיהם כ" בנייני-קלפים. גימי לוי, איש נצרת, הפך השנה לסיסמה.

לבעייה הכלכלית נוספה הבעייה העד-חית. בעיר היהודית, שראשונה היא אשכ-נזים, קמה עדה צפון-אפריקאית, שרבים מבניה הושפעו.

אנשי ישראל השניה, שהרגישו את עצמם מקופחים בחברה היהודית, היפנו את כל זעמם לעבר ישראל השלישית, הערבית, כדי להפוך ממדוכאים למדכאים. כל זה התפוצץ כאשר הודלק הגפרור של פרשה אישית-מינית. בחורה יהודיה הותקפה, מפני שקיימה יחסים עם ערבי.

ירושת תשכ"ב. אולם בנצרת קרה עוד משהו - והוא סימן מעודד לבאות.

ההתפוצצות עלולה היתה להפוך למל-חמת-אחים מסוכנת. הדבר נימנע הודות ליסודות האחראיים בשני המחנות. הם נוע-דו יחדיו, במאמץ משותף ויעיל למנוע תבערה.

התעוררות זו של בעלי הרצון הטוב, היא הירושה הטובה ביותר שיכלה שנת תשכ"ב להוריש לשנת תשכ"ג.

המישטר

הזרזים והעורב

מאירע קטן עשוי, לעיתים, לגלות את מהותו של מישטר יותר מתריסר מאורעות גדולים. כי בעוד שהמישטר מחשב הטוב את מעשיו הגדולים, הוא עושה לא פעם את המעשה הקטן בהיסודות.

מאירע כזה קרה, השבוע, במרומי ה' מצדה. יחידה של צנחנים הושבעה, שמעה את נאומה השגרתי של רביאלוף צבי צור על האוייב הזומם לכלותנו. הכל היה כפי שצריך להיות.

רק פרט אחד היה יוצא-דופן. הוא התגלם בדמותו של אורח רזה, גיניגי, ממושקף, שהוזמן להשתתף בטקס הצבאי כאורח כבוד, יחד עם שני מלכחייפנכה אחרים של המישטר.

כאורה, הוזמן אורי צבי גרינברג רק בתוקף היותו משרר. מזה שנים עשה את הכל כדי להרחיח את הכבוד. מי עשה את פעם "משרר הקיסרון והאמונה" החל יותר כתרם לודו בגוריון, ראש הסוכ-נות בימי ההבלגה והסיוון. כמו משה שמיר (שגם הוא הוזמן לאותו טקס) וגתן אלטרמן, היה ראוי לפרס כבוד.

דוגמה לחיילים. אולם אורי צבי גרינברג אינו רק משרר קשוי. לאחרונה, גם אין הוא קודם כל משרר.

גרינברג הפך להוגה-דעות פוליטי. הוא משמיע את דעותיו בכל הזדמנות, בקול רם, כמעט מדי שבוע. לדעות אלה יש דווקא קשר הדוק לצבא ההגנה לישראל - כי צה"ל נועד, לדעת אורי צבי, למלא בהם תפקיד מרכזי מאד.

ואלו דעותיו של האיש שהוזמן כאורח כבוד, להשבעת חיילי צה"ל, והשוצג בצור-רה זו כדוגמה חיה לחיילי ישראל:

- פיזור הכנסת, וחיסול הכנסת בכלל.
● ביטול חופש התענות, חופש הביטוי ושאר זרועות הדמוקראטיה המנוונת.

תצפית

כל הוכחות שפורח

המדינה דוהרת לקראת תקופה חדשה של פאניקה בטחון נית מפוברקת, שתגיע הפעם לממדים שלא היו עוד כדוגמתם בעבר. איש לא יורשה לפרסם מה בדיוק דרוש, וכיצד חושבת הממשלה לפעול להשגתו, אך ראשי המישטר ישימו את הדגש על סכנות חמורות האורבות למדינה, ידרשו מאמץ לאומי חדש, כדי ליצור את הכלים הדרושים.

הצער הממשי הראשון יכוון לכיסו של האזרח. הממשלה תדרוש גיוס מהיר של סכומים ניכרים, תפעיל, בין השאר, מערכה של "התנדבות המונית" מאורגנת. במיסגרת התנדבות זו יניכו סכומים ניכרים ממשכורות העובדים וזאת נוסף להעלאה גדולה במיסים.

במיסגרת מסע זה, תיערך התקפה מרוכזת על ההישגים המקצועיים של הפועלים, כגון תוספת-זיוקר וזכויות סוציאליות אחרות. לשם זה תחזק עתה מפא"י, מסעמי בסחון, את עמדתה בהסתדרות, שתהפוך כולה מכשיר במסע זה.

תוך כדי כך קיימים סיכויים ניכרים לצירוף הליברלים לממשלה. ההצטרפות תוסבר לחברי המפלגה ולציבור הרחב על רקע הסכנה הבטחונית הגדולה. למעשה תיוס אותה מפא"י כדי להבטיח את תמיכת הימין

במערכת גיוס הכספים, וכדי להגביר את אווירת החיי-רום הכללית. על רקע זה ייתכן גם פליטת מחודש של מפא"י עם חרות.

פחות סיכויים קיימים להצטרפות מפ"ם לממשלה. הדבר דרוש ל-מפא"י כדי להפוך את מק"י לאופוזיציה יחידה למדיניות השכר החדשה. אולם מפ"ם מהססת להירתם לפעולה זו.

גם הכנסת תיטחף בפאניקה הכללית. חייכים ומפלגות, שכבר הו-דיעו כי אינם מחכייוח לתי-

מוד בתוכנית מסוימת של שמעון פרס, יפחדו להרים את מולם, בשעה שהעתונות

ודיוני-הכנסת יהיו גדושים הצהרות נטערות של דוברים בסחוניים, שבראשם יתייצב דויד בגוריון עצמו.

אחת התוצאות של המסע תהיה חיזוק ניכר של עמדתו של שמעון פרס במערך המדיני.

אל תלול בספינת המלחמה הטמונה במערכה על קובה. אף שהנשיא קנדי אינו רוצה להחריף את המצב, הוא עו-מד תחת לחץ פוליטי פנימי עצום מצד כל המועמדים

בבחירות הקרובות לקונגרס, וייתכן כי יהיה עליו להיכנע ללחץ זה. אם כי אין לצפות לפלישה מיידית ישירה, ייתכן מצדו ימי וסורה של תקרית שיביאו, למעשה, למצב של מלחמה מקומית.

במיקרה זה, לא תגיב ברית-המועצות במילים גרעיניים, כפי שאייתה, אלא תתקיף את עמדות ארצות-הברית בחלק אחר של העולם. תיתכן פלישה קומיניסטית רצינית לוויאטנאם הדרומית - ואולי אף התקפה סובייטית מוכרעת באזור ברלין, מתוך חשבון כי ארצות-הברית לא תוכל להגן על עמדותיה בשעה שהיא תוקפת באזור קובה. גם סין העממית עלולה לנצל מצב זה במיצר פורמוזה.

פתיחת הקו לדרום אמריקה תעמיד את חברת "אל-על" בפני מחסור קשה בצוות-יאוויר. הקו החדש, שיופעל חצי-שנה על-ידי מסוסי אל-על וחצי-שנה על-ידי מסוסי החברה הארגנטינית, יעבור דרך אירופה ואפריקה, ויחיה הארוך בקווי החברה הישראלית. לאל-על אין מספיק סייסים לצורך זה. לא מן הנמנע, כי תצטרף להקים תחנת-ביניים במגורביה, בירת ליבריה, שם יתחלפו הטייסים.

עיריית תל-אביב תנפה בכל הדרכים להיפטור ממרד אנשי שכונת העוני התל-אביביות, שאדמותיהן נמכרו והוצא ציפייניו לזייריהן. השלב הראשון יהיה, הסלת כל העניין על סכמה של ועדת-הפנים של הכנסת. הנהלת העירייה תסען, שהיקף הבעייה גדול מהיכולת הצנועה שלה, תדרוש לפתור בכספי המדינה את בעיית התושבים, שאת אדמות מקימת חנוניה מררה המירייה נעמטה.

עיריית גבעתיים תסוער בקרוב מחדש, כאשר תופעה לדיון פרשת שחיתות נוספת במנגנון, שעליה לא דובר בינתיים. ראש העירייה רצה להשתיק את הפרשה הנוספת, לאחר שמהנדס העיר הושעה, אך נראה שסיעות האופוזיציה חותרות בכל המרץ לגילוי העניין ולדיון פומבי בו.

"אבל הרי אמרת שהחסידות מביאות אותם!"

לצרף את ח"כ מיכאל חוני למשלחתה, מטעם המפד"ל; המפלגה דרשה כי תצרף חזקה את בן-מאיר.

סכיב דרישה זו רחצה המפלגה הדתית, עד כי היה צורך להביא את העניין להכרעת הממשלה. באותה עקשנות בה עמדה גולדה על העקרון לפיו רשאית היא בלבד לקבוע את הרכב המשלחת לאו"ם, התעקשו הדתיים כי יציגם יהיה בן-מאיר. "אם לא יצורף", הסבירו לגולדה, "יתקבל הדבר כאשור לשמועות, כאילו פסלת אותו מטעמים אישיים-מסריים".

לבסוף נכנעה גולדה. כי המפלגה כולה לחמה את מלחמת בן-מאיר.

סוד הנביעה. מה היה סוד המלחמה החריפה? פקידים חברת-נסיעות תל-אביבית יכלו לגלות אותו, לו רצו. הם ידעו כי עוד לפני שעלתה פרשת המשלחת לאו"ם, קנה בן-מאיר מכספו כרטיס-טיסה לניו-יורק, והנה, אחרי שאושר צירופו למשלחת הממלכתית, החזיר את הכרטיס, קיבל את כספו בחזרה. שהרי עתה הובטחה לו אותה טיסה עצמה על חשבון משלם-המיסים.

השבוע הוברר מדוע היה בן-מאיר כה מעוניין לטיס לניו-יורק - אפילו במחיר משבר קואליציוני. הוא פשוט היה צריך לנסוע אל יתר בני-משפחתו, שנשארו ב" אמריקה, שעה שהוא עצמו חזר לישראל, לפני כחודש.

בנסיעה הקודמת נערכה שם חגיגת האיר-רוסין של בתו, פנינה שושנה. ואילו בנסיעה הזאת השתתף בן-מאיר בטקס עוד יותר חשוב: טקס החתונה של פנינה שושנה.